

Izhaja poljubno, najmanj pa štirikrat na leto. Posamezne številke 2 Din 50 p za inozemstvo 3 Din. V „JGZ“ združena gasilna društva dobivajo po en odtis „Gasilca“ brezplačno. Urednik JANKO HOJAN v Ljubljani.

GASILEC

Cene enkratnim oglasom.

Cela stran 300 Din,
1/2 strani 150 Din,
1/4 strani 80 Din,
1/8 strani 40 Din,
1/16 strani 20 Din.

GLASILO „JUGOSLOVANSKE GASILSKE ZVEZE LJUBLJANA“.

V Ljubljani, dne 15. junija 1928.

Naš voditelj in starosta FRAN BARLE

Kogar Bog ljubi, tega tepe, pravi pregovor in edino v tem tolažilnem reku moremo danes iskati utehe tudi mi osiroteli slovenski gasilci, ko stojimo ob sveži gomili svojega voditelja in očeta ter iščemo sledi za njim, ki nas je tako nepričakovano zapustil sredi največjega gasilskega dela, sredi velikih načrtov in idej, ki jih je razgrnil pred nami.

France! Ali je to mogoče?! — Ali je mogoče, da nas pustiš sredi neznane poti in nam izgineš pred očmi? — Ali je res mogoče, da si nas zapustil same in odšel po plačilo k prvemu in največjemu gasilcu? — Ne moremo verjeti v življenje brez Tebe; potrti in žalostni smo, kakor smo bili otožni na gasilskih prireditvah, kjer ni bilo Tebe, dokler nisi prišel Ti in razvedril naših mračnih čel. Pod Tvojim varstvom smo bili veseli, smo bili navdušeni, bili smo složni in edini ter delavoljni. Tvoj moški nastop, Tvoja odločna, a mila beseda, Tvoje usmiljeno, očetovsko srce, Tvoj res kremeniti značaj nas je z nevidljivo silo priklepal nase in nas vodil za seboj. Slep smo Ti

sledili, kajti vedeli smo in prepričani smo bili, da Tvoje oči gledajo mesto naših in da ne bomo nikdar in nikamor zašli, dokler nas boš vodil Ti, naš preizkušeni in nena-domestljivi voditelj in starosta.

„Ni vedno najhvaležnejša naloga služiti svojemu narodu“, si nam večkrat pripovedoval, „a naša dolžnost je, da mu služimo kot zvesti in vdani sinovi, kajti lepo je služiti domovini“. Teh svojih besed si se Ti tudi vedno držal. Žrtev na žrtev si doprinal na oltar domovini, a hvaležnosti je bilo prav malo! Pa Ti je tudi nisi želel, nisi je iskal, zakaj delo se je držalo dela in sproti zagrinjalo spomine nehvaležne preteklosti.

„Ne morem med vas“, si nam javil začetkom maja, ko smo Te pričakovali v druž-

bo, „postal sem turist z obvezano glavo“, si šegavo dodal svojemu poročilu. Bili smo žalostni tega poročila, a hudega nismo pričakovali, kakor si tudi Ti, naš nepozabni starosta, nisi mislil, da postaneš tak turist, da se povspneš že po treh tednih v nebo...

Par dni za tem, ko smo ga pričakovali k pogovoru glede gasilske manifestacije na Florijanovo nedeljo, katere svečanosti je leto za letom vodil vedno on sam, pa nam pošlje kratko, a trpko sporočilo: »Sem v bolnici.«

Nemi smo obstali, vsi bi radi govorili, a naši jeziki so postali svinčeni. Brez besed smo se razšli, čutili in mislili pa smo isto: nevarno je, bliža se katastrofa! Nismo vedeli, kako in kaj, a vedeli smo, da naš tovariš starosta trpi in sicer grozno trpi, kajti sicer bi ne iskal zdravniške pomoči kot je ni nikdar preje, ko so ga napadale razne vsakdanje bolezni. Zakaj, on je bil mož potrpljenja, mož junaškega zatajevanja in velikokrat se je v družbi dobrohotno muzal, dasiravno sta ga morila največja žalost in trpljenje. Nikdar ni nikomur potožil svojega gorja in če ga je kdaj človek, ki je slučajno zvedel za eno ali drugo njegovo bol, hotel prijateljsko tolažiti, je molče zamahnil z roko in zakuskal pogovor v drugo smer.

Njegovo junaško zatajevanje in voljno prenašanje vseh križev in težav je bilo sicer v skladu tudi z vzvišeno gasilsko idejo, a bilo je preveliko, zahtevalo je njegovo življenje.

Nad dve leti je že skoraj trpel na zahrbtni sladkorni bolezn, a rekel bi skoraj do svoje smrti sploh vedel ni, na čem pravzaprav boleha. Jasno je potemtakem, da se tudi pravočasno in pravilno zdraviti ni mogel, vsled česar se je ta kočljiva bolezen v njem tako silovito razpasla in zavzela take mere, da je bila vsaka zdravniška pomoč skoraj popolnoma izključena.

Na Florijanovo, torej na dan našega gasilskega zavetnika je poslednjikrat sedel za svojo pisalno mizo, vzel polo papirja, namočil pero in zapisal: — Oporoka. — Ko mi potečejo dnevi življenja... »

Ah, kako težko mu je moralo biti pri srcu in kako silovito je moral trpeti, ta naš dobri oče, ko se je lotil tega zadnjega svojega dela! Vse okrog njega ga je spominjalo in opozarjalo na delo, na življenje. Tu je ležala kopica spisov o ustanovitvi »Vatrogasnega Saveza krajevne SHS«, tam spisi »Vseslovanskega gasilskega kongresa v Pragi«, ondi poročila o pripravah vseslovanskega gasilskega kongresa v Ljubljani, tam zopet priprave za prihodnjo izdajo »Gasilca«, za tehnični gasilski tečaj, za seje in skupščino, za vaje, revizije, zlete itd. itd. — Polno načrtov polno dela in življenja, vse ga kliče in vabi, vse se pripravlja nanj in ga željno pričakuje, on pa se poslavlja in odhaja — za večno.

Strašno bol je moralo občutiti Tvoje srce, dragi naš France, ko si skrivoma zaprl svojo delavno sobico in jo urnih korakov ubral zadnjikrat po ljubljanskih ulicah proti bolnišnici. Zakaj nisi poklical nas svojih sinov, prijateljev in tovarišev, da bi te spremljali, da bi te nežno dvignili na svoja ramena, da bi Te čuvali in tolažili vsaj v teh urah Tvojega največjega trpljenja?!

Komaj smo se dobro zavedli, kaj se je pravzaprav zgodilo s Teboj, že je kot strela z jasnega neba padla med nas novica: Barle je umrl.

V sredo, dne 23. maja 1928 ob 6. uri popoldne si mirno in vdano zatisnil svoje blage oči. Iskal si zdravja in življenja, a našel si smrt. Zdravniška znanost te ni mogla več rešiti in po trikratni, trpljenja polni operaciji Ti je zastalo Tvoje dobro, zlato srce. Kakor v življenju, tako si se izkazal tudi v poslednjih trenutkih svojega bitja kot pravi apostol zatajevanja in trpljenja. Zadnje Tvoje besede so bile: »ne boli me«... in hip nato Te ni bilo več!

Ah, naj bi Te vzeli za vzgled vsi oni tisoči in tisoči, ki neprestano oznanjajo: boli, boli, boli...! Naj bi se zgledovali nad Tvojo učeniško skromnostjo in zatišjem, vsi oni naši gasilci, ki vidijo in iščejo vedno in povsod le sebe, ki jim je toliko za zlate in srebrne namčke, ki tako silovito ljubijo prve gasilske vrste, ki tako neizrečeno hrepene po časteh in priznanju in ki tako željno gledajo na odlikovanja in diplome, a za resno in stvarno gasilsko delo jim ni mar!

Poznal si jih Ti, ljubljani naš starosta, poznal si jih in dobro si vedel zanje in za njihove slabosti, a obsojal jih nisi nikdar, temveč si jih ljubil in skušal s svojo prepričevalno besedo in s svojim dobrim zgledom pripraviti na pravo pot, na pot premagovanja, na pot skromnosti in zatišja.

»Gasilca ne moremo napraviti«, si nam večkrat razlagal, »gasilec mora biti rojen. Nikdar in nikomur škodovati, koristiti in pomagati pa vedno in vsakemu — to lepo lastnost, to plemenito nagnjenje mora imeti gasilsko srce že ob rojstvu, kajti priučiti se temu v poznejši življenjski dobi je težko, je polovično.«

Tako si nam govoril in nas navduševal za vse, kar je lepega, kar je idealnega na svetu. Tvoje srce je bilo res pravo gasilsko srce, ki Ti ga je dala Tvoja ljubeča, res prava slovenska mati, sicer ne bi mogel zaiti in ne bi mogel vztrajati v napornem gasilskem boju s tako mirnostjo in žilavostjo do svojega zadnjega vzdihla.

Ni kmalu organizacije, ki bi zahtevala toliko nesebičnega dela, požrtvovalnosti, napora in samozatajevanja, kakor gasilska, in težko bi našli poklic, v katerem mora biti človek vedno tako pripravljen na najtežje žrtve, zvezane često s smrtno nevarnostjo, kakor je to pri gasilcih. Noč in dan morajo bdeti ti čuvarji nad premoženjem in življenjem svojih bližnjih, ob nevihtah, v najhujšem mrazu, poleti in pozimi, vedno, kadar jih kliče dolžnost in zavest težke odgovornosti, morajo odložiti svoja privatna opravila in posvetiti vse sile delu za bližnjega, da rešijo njega in njegovo premoženje preteče nevarnosti. Kdo bi vstopil, kdo bi se posvetil in kdo bi vztrajal v tej težki, a idealno lepi organizaciji do svojega zadnjega vzdihla, ako ne bi imel čistega srca, prepojenega z vzvišeno in nesebično ljubeznijo do trpečega bližnjika. In tako srce si imel tudi Ti, naš dragi starosta!

Rodil se je naš učenik in voditelj dne 20. novembra 1864. leta v Cerkljah pri Kranju. Po končanih študijah in večletni vojaški službi je vstopil 1. januarja 1894. l. v službo pri mestni občini ljubljanski, kjer je služboval do predlanskega leta, ko je po končanih službenih letih stopil kot ravnatelj mestnega vojaškega urada v stalen pokoj. Že v zgodnji mladosti se je zanimal za gasilstvo, ki je bilo pri nas šele v razvoju, in ko je delala ta važna in prepotrebna ustanova po Sloveniji prve korake, je bil naš starosta Barle med prvimi, ki so ji posvetili vse sile. Kot mestni uradnik je imel obilo posla z gasilstvom, ki je kmalu izčrpalo ves njegov prosti čas. Da bi bil v neposrednem stiku z našim gasilstvom in mu tako pomagal do izpopolnitve, je prosil za sprejem pri ljubljanskem gasilnem društvu, ki je seveda z veseljem ustreglo njegovi želji in mu l. 1899. poverilo vodstvo društvene blagajne, katero je kljub svoji ostali vsestranski gasilski zaposlenosti vestno in točno upravljal do l. 1921. Kmalu je postal duša vsega takratnega gasilskega življenja, vse se je zbiralo okrog njega, vse je izhajalo od njega. Bil je gasilec z dušo in telom, bil pa je tudi zaveden Slovenec. Njemu se imamo zahvaliti, da se je slovensko gasilstvo ločilo od nemške zveze ter pristopilo k Vseslovanski gasilski zvezi, kjer je naš nepozabni tovariš starosta deloval kot odbornik do svoje smrti.

Slovensko gasilstvo je šele on prerodil in navdal s pravim gasilskim duhom, zakaj časi, je večkrat dejal, ko so se snovala po okrajih gasilna društva z namenom, da so člani s svetlimi čeladami in drugo bliščečo navlako delali parade po vaseh in mestih, prirejali podoknice in izvabliali sodčke piva dostojanstvenikom, so minuli. Namen gasilstva je visoko vzvišen nan take malenkosti in smešnosti. Na mesto parad je stopila narodna zavest, ljubezen do naroda in svojega bližnjega, plemenitost srca in sočustvo s trpečim. Kdor danes podcenjuje gasilstvo ali ga motri iz zgoraj navedenega smešnega stališča, podpisuje sebi ubožno izpričevalo... Organizacija gasilstva ni nič manj potrebna kakor so potrebne druge strokovne organizacije. — Tako nas je učil, tako nas je vzgajal in pridobival za vzvišeno ga-

silsko delo. Naš gasilski cilj je, koristiti svojemu narodu, iskati vez in stik med vsem gasilstvom in pa iskati vez, ki nas veže k vsemu narodu. Neprestano nam je govoril: pogledajmo in vprašajmo se, ali so pričetki našega gasilskega dela temeljito zasnovani, ali je vse, o čemer, s čemer in na čemer vršimo svoje vaje in delo dobro urejeno, če ne bi morebiti vendarle to ali ono moglo biti drugače in boljše kakor je. Naše gasilsko geslo bodi: »Večno gibanje in neprestano delovanje,« ali če hočete tudi: »Večna nezadovoljnost.« Zadovoljnost vodi v nedelavnost, nedelavnost v nazadovanje, nazadovanje v razpad.

Ah, koliko sile občudovanja vrednega idealizma je tičalo v našem nepozabnem Francetu!

Slovensko gasilstvo mora postati vreden drug bratški češki organizaciji, postati mora zavedna, disciplinirana armada samaritanov, nosilec tolažbe, miru in sprave. Na tem je delal naš starosta od prvega početka, pa do svoje prerane smrti. Bil je poveljnik armade, je zapisal njegov prijatelj, poveljnik armade prostovoljcev, tihih junakov, dobrotnikov ljudstva, reševalcev iz groze plamenov in drugih katastrof. Bil je vojskovodja človekoljubja, najplemenitejše požrtvovalnosti, najčistejšega altruizma. — In res je bil naš ljubljenski voditelj tak! — Kdo bi opisal velikanske žrtve, ki jih je v teku svojega življenja doprinesel na oltar vzvišene gasilske ideje?! Koliko prostega časa, koliko večerov in noči je žrtvoval nesebičnemu delu za obstoj in razvoj slovenskega gasilstva! Bil je središče vsega gasilskega delovanja. Bil je starosta, župni in društveni načelnik, poveljnik, blagajnik, tajnik, vežbalec in končno tudi navaden, preprost, delaven gasilec. Z eno besedo: vse bi mu radi poverili, povsod bi ga radi imeli! In on ni godrnjal, ni se pritoževal. Vedel je, da so za to in ono delo izvoljeni drugi, da nosijo drugi tovariši temu delu odgovarjajoče funkcije in časti, a nikdar se ni spodtaknil nad tem, temveč je molče izvrševal se ni njihovo delo, dasiravno bi jih kot voditelj lahko pozval k izvršitvi prostovoljno prevzetega dela. Nikomur ni hotel biti nadležen, od nikogar ni zahteval, da mu priskoči na pomoč, pač pa je vsikdar in vsakomur radostno ponudil svojo roko v pomoč. Koliko truda in dela je imel z našo gasilsko organizacijo! Celotna gasilska preosnova, preorijentacija in z njo nov vežbovnik, novi predpisi, nova pravila, nova organizacija! Ustanavljati društva, organizirati jih v gasilske župe, spojit jih v gasilsko zvezo, poučevati, pisati, navduševati, miriti itd. itd., to je delo, ki ga zmore res le človek, čigar srce je prepojeno s čisto in nesebično ljubeznijo do svojega trpečega sobrata, do svoje mile domovine. In tako srce si imel Ti, naš nepozabni učitelj! Zato pa so Ti radi sledili razdvojeni slovenski gasilci, ko si jih po strahotni svetovni vojni pozval k skupnemu gasilskemu delu. Združil si vse obstoječe zveze in zvezice ter ustanovil močno in krepko »Jugoslovansko gasilsko zvezo Ljubljana«, katero si hotel sčasoma razširiti preko celega slovanskega Balkana.

Ni Ti bilo usojeno dočakati tega veličastnega trenutka, ki bi kronal Tvojo zamisel. Težko nam bo sedaj izvesti to ogromno delo brez Tebe, dragi naš starosta! Ni ga med nami, ki bi Ti bil vreden naslednik, ki bi bil v stanu izvesti to veliko, a potrebno delo!

Tvoja nepričakovana smrt je presenetila tudi ostale jugoslovanske gasilske organizacije, ki so z nami vred upale, da nas že letos združiš v »Vatrogasni Savez kraljevine SHS«, pozneje pa v pravi »Jugoslovanski Vatrogasni Savez«. Presenečeni pa so bili tudi Tvoji gasilski tovariši Čehi, Poljaki, Rusi, Francozi, Belgijci in vsi drugi, ki so Te poznali in so se nadejali, da se snideš z njimi prihodnji mesec v Pragi na vseslovanskem gasilskem kongresu, za katerega si se še sam prijavil tožadnemu zletnemu odboru v Pragi.

Kako visoko je bilo cenjeno Tvoje požrtvovalno delo, so pričala nešteta odlikovanja in priznanja, ki so Ti bila podeljena v teku Tvojega nesebičnega delovanja. Bil si častni član nešteti gasilskih in drugih organi-

zacij, odlikovale so Te občinske in državne oblasti, odlikoval Te je sam vladar, a vse to Te ni spravilo z ravnotežja, niti za las se nisi spremenil, moško in krepko si stopal dalje kot pravi vzor-gasilec, ki se brez plače, brez priznanj in odlikovanj žrtvuje vsikdar iz čiste, nesebične ljubezni delu, ki mu ga nalaga vzvišena gasilska ideja, katere se je prostovoljno oprijel in se je krepko drži, dokler mu ne odpovedo življenske moči.

Tak si bil Ti, a kje je še kdo?! Koliko si se trudil, koliko si pisal in učil o plemenitem delu ljubezni do bližnjega! Poleg vsega drugega ogromnega gasilskega dela si vendar našel še vedno toliko časa, da si sam izdajal in urejeval naše prepotrebno strokovno glasilo »Gasilca«. Leto za letom si nam pisal in nas učil. Koliko lepega, koliko idealnega in plemenitega, koliko zanimivega in poučnega si nam podal v »Gasilcu«! Koliko nedej in praznikov, koliko dni in večerov pa si žrtvoval pouku, predavanjem, nadzorovanju in še najrazličnejšim drugim gasilskim težnjam in potrebam!

Zato pa tudi ni bilo skoraj slovenskega gasilca, ki bi Te ne poznal, ki bi Te ne ljubil in spoštoval. Ni bilo skoraj v Sloveniji vojaka mogočne gasilske armade, da bi otožno ne vzdihnil, ko je zaznal za nepričakovano smrt svojega vrlega vojskovodja, svojega ljubljene tovariša staroste.

To je pokazal tudi veličastni pogreb, ki ga je priredila gasilska armada svojemu zaslužnemu vojskovodji.

V ranih jutranjih urah na binkoštno soboto dne 26. maja 1928 se je vrnil naš ljubljenski voditelj in učenik v Mestni dom, med svoje drage tovariše gasilce, toda vrnil se je tih in nem..., vrnil se je mrtev v hišo, katero je tako neizrečeno ljubil, v kateri je prebil nad polovico svojega plodonosnega življenja.

Tiha svečanost in globoka tuga je zavladala v vsej okolici Mestnega doma, ko so sprejeli zvesti stražarji svojega mrtvega vojskovodjo ter ga dvignili na s cvetjem in venci okrašen mrtvaški oder, katerega so čuvali krepki ljubljanski gasilci.

Ogromne množice ljudstva so prihajale in kropile mrtvega junaka ter mu s tem izkazovale zadnjo čast, ki jo je v toliki meri zaslužil. Prihajali so domačini in tujci, prijatelji, znanci in tovariši, preproste slovenske mamice in očetje, delavci, pa tudi najvišji oblastni dostojanstveniki in funkcionarji. Vse te nepregledne množice so se spoštljivo klanjale spominu moža, ki je vse svoje življenje delal za blagor trpečega ljudstva.

Ko pa so popoldne ob pol štirih dvignili našega priljubljenega voditelja njegovi zvesti tovariši župni načelniki in člani zveznega starešinstva, da ga ponesejo v mrtvaški voz, ni ostalo suho nobeno oko te ogromne ljudske množice, ki se je zbrala na prostranem trgu pred Mestnim domom, da prisostvuje pogrebnim svečanostim.

Zbor za zborom naših strumnih gasilcev, do 2000 po številu, je obdajal pokojnikovo krsto, 24 društvenih praporov se je sklanjalo nad njo ter čez trideset krasnih vencev in šopkov svežega spomladanskega cvetja je zasulo krsto našega nepozabnega očeta.

Po duhovniškem opraviilu pred Mestnim domom so zbrani pevci zapeli ganljivo in pomembno žalostinko »Vigred«, na kar je stopil pred pokojnikovo krsto njegov dolgoletni prijatelj in drug podstarosta JGZ in načelnik ljubljanskih gasilcev tov. Josip Turk ter se je s sledečimi besedami poslovil od našega nepozabnega voditelja:

Ljubljenski tovariš Barle!

Leto dni je tega, kar smo v Žalcu za binkoštno praznike pod Tvojim vodstvom odkrili spominsko ploščo pokojnemu tovarišu dr. Bergmannu, ki smo ga ravno tako ob binkoštnih praznikih pred dvema letoma položili k večnemu počitku.

Tretje binkoštno praznike obhajamo od tedaj in k tem pa smo se sešli danes, da spremimo k večnemu počitku Tebe, naš dragi, nepozabljeni tovariš Barle.

Nihče izmed nas ni pričakoval, da nas ob tretji obletnici zapustiš tudi Ti, najmanj pa sem tega pričakoval jaz, ki sem bil trdno uverjen, da me pokoplješ Ti, moj ljubljani prijatelj France.

Usoda pa je hotela drugače. — Mrtev ležiš pred nami, pripravljen za odhod k večnemu počitku. Pred Teboj, ob Tvoji krsti pa stojimo osiroteli Tvoji učenci, Tvoji sinovi, Tvoji tovariši in prijatelji.

S Teboj smo izgubili svojega najboljšega učitelja in voditelja, svojega skrbnega očeta, svojega zvestega in milega tovariša.

Težak, — najtežji udarec je to za nas, ki smo Ti bili vdani iz vsega srca. Nikdar ne bo zaceljena rana, ki jo je Tvoja nenadna smrt zadala gasilski organizaciji.

Poslavljam se od Tebe, dragi naš tovariš starosta, zahvaljujemo se Ti za Tvoje ogromno gasilsko delo, zahvaljujemo se Ti za Tvojo bratsko ljubezen in pomoč ter Ti obljubljam, da bomo ostali zvesti vzvišeni gasilski ideji — ljubezni do bližnjega, katero si Ti tako navdušeno in vztrajno vcepljal v naša srca.

Zadnjikrat Ti kličem: Iskrena Ti hvala! Naj Ti bo lahek in miren počitek po dolgi, trudapolni, a plodonosni življenski poti.

Z Bogom, naš dragi, nepozabni tovariš starosta!...

Po teh, v srce segajočih besedah, polnih ginjive ljubezni do prerano umrlega tovariša starosta, je začela vojaška godba turobno žalostinko, medtem pa so dvignili Zvezni blagajnik France Pristovšek, načelnik Savske gas. župe Josip Arhar, načelnik Radovljske gas. župe Ivan Rus, načelnik Žalske gas. župe Konrad Gologranc, načelnik Slovenjgraške gas. župe Leopold Kopač in načelnik Trboveljske gas. župe Fran Guček krsto s pokojnikom ter jo ponesli v voz, ki je čakal na trgu.

In začele so se razvijati veličastne gasilske vrste, formiral se je ogromen žalni sprevod, kakršnih tudi Ljubljana le malo pozna. Žalni sprevod se je pomikal s Krekovega trga, Pred škofijo, čez Marijin trg, po Miklošičevi, Dalmatinovi, Komenskega in Vidovdanski cesti tja daleč na ljubljansko polje k Sv. Križu.

V sprevodu je korakala spredaj vrsta Sokolov z zveznim praporom. Za Sokoli so nosili gasilci v črn flor zaviti križ, nakar je sledila vojaška godba. Za godbo so nosili venec »Jugoslovanske gasilske zveze«, za katerim so sledile vrste praporov. Za prapori so stopale vrste župnih in društvenih dostojanstvenikov, nato pa strumne vrste ostalih gasilskih zborov v četverstopih. Njim so sledile dolge vrste poklonjenih vencev, ki so jih nosili gasilci sami. Pred vozom s krsto je nesel gasilec blazinico s pokojnikovimi odlikovanji. Ob vozu s krsto so korakali na vsaki strani po trije gasilci v popolni gasilski opremi, za vozom pa je takoj za sozvojni stopalo Zvezno starešinstvo: I. podstarosta Jernej Vengust iz Celja, II. podstarosta Josip Turk iz Ljubljane, blagajnik France Pristovšek iz Ljubljane, prisednik Rakoše Ivan iz Straže ter prisednik Musek Ljudevit od Sv. Vida pri Ptuj, dalje tovariši Mirko Kolarić in Ante Tolović kot zastopnika »Hrvatsko-slavonske vatrogasne zajednice« in »Dobrovoljnega vatrogasnega društva« v Zagrebu, načelnik mariborskih gasilcev Ivan Voller iz Maribora, za temi pa zastopniki vojaštva, orožništva ter vseh državnih in samoupravnih oblasti, korporacij in društev, katerim so sledile še dolge, dolge vrste pokojnikovih prijateljev in častilcev. Ogromne množice ljubljanskega in okoliškega ljudstva pa so tvorile neprodorni špalir po ulicah, koder se je pomikal žalni sprevod.

Pred železniškim prelazom so pevci počastili pokojnika s pretresljivo žalostinko »Blagor mu«, nakar je krenil sprevod preko ljubljanskega polja proti pokopališču, kjer so blagega pokojnika položili k večnemu počitku.

Mogočne gasilske vrste so se razstopile ter v pozorni stoji delale špalir svojemu prerano umrlemu starostu prav do groba, kamor so gasilci po cerkvenem

blagoslovu v kapeli in zadnji turobni žalostinki požrtvovalnih pevcev med cvetjem in prapori odnesli pokojnikovo krsto.

Ob odprtem grobu se je po opravljenih molitvah najpreje poslovil od blagopojnika tajnik »Ljubljanske gasilske župe« tov. Zdravko Mikuž, ki se je kot ljubeč sin od skrbnega očeta poslovil v imenu župe, kateri je pokojnik služil in načeloval do svoje smrti.

Za njim pa se je v imenu »Jugoslovanske gasilske zveze« in v imenu vsega slovenskega gasilstva poslovil od mrtvega ustanovitelja in voditelja I. podstarosta JGZ tov. Jernej Vengust iz Celja. V zbranih besedah se je spominjal ogromnega pokojnikovega dela, očrtal je njegovo ginljivo skrb in ljubezen do trpečega naroda, povdarjal njegovo dosledno in žilavo vztrajnost ter bodril osirotelo slovensko gasilstvo k nadaljevanju zmagovitega pohoda po poti, ki nam jo je razodel in začrtal naš veliki blagopokojnik.

Po končanih govorih so že pričele padati na krsto prve grude, a gasilci, zvesti vojaki svojega poveljnika, se kar niso mogli ločiti od svojega mrtvega vojskovodje, ki so ga tako silovito ljubili in spoštovali. Z venci in s cvetjem so obsuli svežo gomilo, nato pa so se sklonjenih glav za vedno poslovili od svojega nenamernega učenika, želeč: mir in pokoj njegovi blagi duši — — —.

Ti pa, dragi naš tovariš starosta, si iz vsemirja opazoval in občudoval svoje zveste vojake, ki so v tako častnem številu manifestirali veliko ljubezen in piječeto do Tebe in Tvojega samaritanskega dela.

Prehitro si nas zapustil, preveč si nam zaupal, kajti nismo še godni stopati brez Tvoje opore in pomoči!

Pokazal si nam sicer pot, a ta pot je ozka, strma in polzka in le malo, malokateri more in hoče po njej. Ti pa si je bil vendar tako varen in tako krepko in moško si stopal po njej ter nas vabil za seboj! Kdo nas bo vodil, kdo nas bo učil in navduševal sedaj, ko si Ti odšel po večno plačilo?! — Ah, naj bi med slovenskimi gasilci nikdar ne usahnili Tvoji lepi nauki, naj bi nad slovenskim gasilstvom večno plaval Tvoj duh ter ga bodril k složnemu, požrtvovalnemu in vztrajnemu delu plemenitosti in ljubezni, katere je bilo tako polno Tvoje zlato srce! — Iskrena Ti hvala za plemenito delo, ki si ga izvršil na polju slovenskega gasilstva! — Naj Ti vrhovni gasilski poglavar poplača obilen trud nesebične ljubezni in plemenitosti do trpečega bližnjika in bornega naroda! — Naj usliši Tvojo prošnjo ter čuva slovensko gasilstvo v krepki edinosti in bratski slogi! — Naj ne zamre v slovenskem narodu vztrajna in nesebična požrtvovalnost ter plemenitost duše! — Naj ne usahne ljubezen do bližnjega! — Naj nikdar ne obledi spomin na našega prvoboritelja Franceta Barleta!

Vesti starešinstva.

1.

Naznanilo in zahvala.

V sredo, dne 23. maja 1928 ob 18. uri je zadel našo gasilsko organizacijo hud udarec. Umrle je naš ustanovitelj in prvi starosta tovariš **Fran Barle** na težki sladkorni bolezn, odnosno na zastrupljenju po operaciji uljesa.

Pogreb našega nepozabnega voditelja se je izvršil na binkoštno soboto, dne 26. maja 1928 ob 12.16. uri ob ogromni udeležbi slovenskega gasilstva in ostalega naroda.

Iskrena hvala vsem onim zavestnim gasilskim tovarišem, ki so prihiteli od blizu in daleč ter pripomogli k tako lepemu in častnemu pogrebu.

V zmislu člena 17., točka 2. pravil JGZ nadomešča umrlega starosta **prvi podstarosta tov. Jernej Vengust iz Celja** do prihodnje skupščine JGZ, ki se vrši v **nedeljo**.

dne 15. julija 1928 ob 1/211. uri v Ljubljani v Mestnem domu po dnevnem redu, ki je bil objavljen v zadnjem »Gasilcu«.

V Ljubljani, dne 26. maja 1928.

Janko Hojan,
t. č. tajnik.

Jernej Vengust,
t. č. I. podstarosta.

2.

Poziv na skupščino JGZ.

V zadnjem »Gasilcu« štev. 2. od 25. aprila 1928 smo objavili, da se vrši v zmislu odboroškega sklepa letošnja glavna letna skupščina JGZ v nedeljo, dne 15. julija ob 1/211. uri v Ljubljani v Mestnem domu po dnevnem redu, ki je bil objavljen v isti številki »Gasilca«.

Ker se izvrši na letošnji skupščini tudi izvolitev novega starešinstva, zlasti pa novega starosta, pozivljamo vsa župna vodstva, da pod nobenim pogojem ne izostanejo, temveč zanesljivo in točno odpošljejo na skupščino pripadajoče število odposlancev po členu 9., točka 2. pravil JGZ.

Za določitev števila odposlancev je merodajen zadnji izkaz o vplačani članarini, ki so ga prejeli vsi župni načelniki in naj se ga strogo drže, da ne bodo pošiljali na skupščino več delegatov kot jim gre, ker bi se istih itak ne moglo pripustiti k glasovanju.

K skupščinskem glasovanju se tudi ne bo pripustilo:

1. nikogar, ki se ne bo mogel izkazati z odposlansko izkaznico svoje župe in

2. nikogar, ki se ne bo udeležil skupščine v gasilskem krogu (bluzi in čepici), kakor je sklenil odbor JGZ v seji dne 29. decembra 1927.

Vožnja je polovična proti predložitvi tozadevne izkaznice, ki naj jo odposlanci zahtevajo od svojih župnih načelnikov. Izkaznica mora biti na skupščini žigosana. Žigosanih voznih kart pri prihodu v Ljubljano ne oddajajte, ker vam veljajo za nazaj.

V Ljubljani, dne 15. junija 1928.

Janko Hojan,
t. č. tajnik.

Jernej Vengust,
t. č. I. podstarosta.

3.

Iz seje starešinstva.

Starešinstvo JGZ je na svoji seji dne 2. junija 1928 na novo sprejelo 16 prostovoljnih gasilnih društev v JGZ in jih uvrstilo tako-le:

1. v Gasilsko župo Beltinsko: Bukovnica, p. Dubrovnik;

2. v Gasilsko župo Kranjsko: Bitnje, p. Stražišče pri Kranju;

3. v Gasilsko župo Križevsko: Markovci, p. Petrovci;

4. v Gasilsko župo Krško: Šmihel, p. Žužemberk;

5. v Gasilsko župo Litijsko: Jablanska dolina, p. Litija in Velika vas, p. Moravče;

6. v Gasilsko župo Mariborsko: Sv. Miklavž na Dravskem polju, p. Hoče;

7. v Gasilsko župo Martjansko: Markišavci, p. Murska Sobota;

8. v Gasilsko župo Mokronoško: Št. Janž na Dolenjskem in Statenberg, p. Trebelno;

9. v Gasilsko župo Posavsko: Bučka, Leskovec in Obrežje, p. Jesenice ob Savi;

10. v Gasilsko župo Ptuijsko: Mašperg, p. Ptujjska gora in Spuhlja, p. Ptui;

11. v Gasilsko župo Slovenjgraško: Turška vas-Golavabuka, p. Slovenjgradec.

Prostovoljnemu gasilnemu društvu: Očeslavci-Ivanjci-Ivanjševci se odobri sprememba imena v: »Očeslavci-Ivanjci«. Istotako se pritrdi spremembi imena gas. društva: Virmaše v ime: »Virmaše-Sv. Duh«. Prvo društvo je v Gasilski župi Gornjeradgonski, drugo pa v Gasilski župi Škofjeloški.

Prošnjo peterih gasilnih društev Gasilske župe Ribniške: Četež, Dobropolje, Kompolje, Struge in Zdenska vas — za ustanovitev nove Gasilske župe Dobropoljske se odkloni.

4.

Gasilski zlet v Prago.

Na našo prošnjo je železniško ministrstvo v Beogradu s svojim odlokom z dne 24. maja 1928, Br. 8240/28, dovolilo vsem udeležencem slovanskega gasilskega kongresa v Pragi polovično železniško vožnjo v času od 1. do 15. julija t. l. proti potrdilu zletnega odbora, da so se kongresa resnično udeležili. Vozna karta z mokrim žigom, kupljena na odhodni postaji, velja tudi za nazaj, zato naj jo vsakdo dobro shrani.

V zadnjem »Gasilcu« smo podrobneje popisali zletni program, zato priporočamo udeležencem, da ponovno preberejo omenjene vrstice in se točno ravna po njih.

V kratkem nam pošlje zletni odbor legitimacije, ki jih takoj razpošlje prijavljencem.

Za zlet so se prijavili sledeči tovariši: I. podstarosta Jernej Vengust (Celje), II. podstarosta Josip Turk (Ljubljana), blagajnik Fran Pristovšek (Ljubljana) in prisednik Ivan Rakoše (Straža) ter Ljudevit Musek (Sv. Vid pri Ptuj) — vsi navedeni so člani starešinstva JGZ; poleg njih so prijavljeni za zlet še: iz Ljubljane: Fran Medic, Karel Štrukelj, Ivan Breskvar z ženo, Karel Blatnik, Milko Hojan, Fran Mežek, Herman Zupan z ženo, Ferdinand Vrabec, Ivan Furlan in Ivan Vrbinc; dalje: Zdravko Mikuž iz Brezovice pri Ljubljani, Ivan Rus iz Bleda, Karel Medved iz Radeč pri Zidanem mostu, Rihard Engelsberger iz Krškega, Anton Čop iz Jesenic in Alojzij Pšeničnik iz Pobrežja pri Mariboru.

Odhod naše delegacije bo iz Ljubljane v sredo, dne 4. julija t. l. z opoldanskim brzovlakom (12'08). Skušali bomo doseči poseben železniški voz, v katerem se popeljemo prav do Prage. Iz Prage bomo bržkone odpotovali v nedeljo, dne 8. julija t. l. tako, da pridemo v ponedeljek zjutraj v Linz, kjer si ogledamo Rosenbauerjevo tovarno, nato pa se odpeljemo domov.

5.

Naročitev knjige »Prva pomoč«.

S tehničnega gasilskega tečaja nam je preostalo še nekaj velepučih dr. Rusovih knjižic »Prva pomoč«, katero bi moral poznati in imeti vsak gasilec, vsaj pa vsako gasilno društvo, ako hoče res uspešno pomagati v prvih hipih nesreče. Knjige, ki stanejo v knjigarni 32 Din izvod, smo razpečavali na tečaju po 25 Din ter jih po isti ceni, prištevisi poštino 1'50 Din, razpošljemo tudi novim naročnikom, dokler jih imamo seveda še v zalogi. Segajte po poučnih knjigah, katerih našim gasilnim društvom tako zelo primanjkuje!

6.

Nagrobni spomenik † starostu Barletu.

Naša tovariška dolžnost nam veva, da ne pozabimo svojega najboljšega tovariša blagopokojnega starosta Barleta. Skromen nagrobni spomenik je najmanj, kar moramo in tudi moramo napraviti svojemu nepozabnemu učeniku.

Tovariši, zganite se in zbirajte med seboj prispevke za Barletov nagrobni spomenik! Vsak, še tako malenkosten dar nam bo prav prišel.

Na našo prošnjo je g. Herman Zupan, Ljubljana, Gajeva ul. 2 založil razglednice s pokojnikovo sliko po 1 Din kos in lične koleke istotako s pokojnikovo sliko po 50 para kos, katere naj bi naročilo vsako gasilno društvo in jih razpečavalo v svojem okraju. Zdaj je čas, tovariši, da se oddolžimo spomenu svojega velikega blagopokojnika, zato ne sme biti slovenskega gasilca, ki bi ne žrtvoval vsaj enega dinarja, pa zato dobil lepo gasilsko sliko svojega umrlega voditelja. Naročite takoj potrebno število razglednic in kolekov ter razpečajte jih sedaj, ko je med slovenskim ljudstvom še svež spomin na tragično smrt tov. Barleta.

7.

Častni član JGZ † Karel Vozab.

Moravska zemlja jednota hasičska v Brnu nam je sporočila žalostno vest, da ji je dne 11. aprila 1928 umrl starosta Karel Vozab. Blagopokojnik je bil znan tudi v naših gasilskih vrstah ter je bil častni član JGZ. Bil je navdušen gasilec, odkrit prijatelj in tovariš ter neumoren delavec pri razvoju slovanskega gasilstva. Naj v miru počiva!

8.

Gasilske potrebščine.

Gasilno društvo Vič-Glince ima naprodaj popolnoma nov voz za moštvo. Voz je na peresih ter ima 16 sedežev. Cena nizka. Interesenti naj se obrnejo direktno na društvo.

Gasilno društvo Konjice prodaja eno dvokolno, ročno brizgalnico znamke G. A. Jauck, Leipzig Patent, katera je v najboljšem stanju. Cena po dogovoru in direktno z društvom.

Herman Zupan, Ljubljana, Gajeva ulica 2 ima naprodaj eno štirikolno in eno dvokolno dobro ohranjeno brizgalnico. Cena nizka in po dogovoru z njim.

Zlet JGZ v Ljutomer.

Na skupščini JGZ dne 17. julija 1927 je bilo sklenjeno, da se vršita leta 1928. dva pokrajinska zleta, katerih naj bi se udeležilo slovensko gasilstvo v čim veličastnejšem številu. En zlet naj bi se vršil k Sv. Juriju ob Ščavnici, drug zlet pa na Vrhniko.

Za zlet k Sv. Juriju ob Ščavnici smo povabili članstvo v zadnjem »Gasilcu«, danes pa moramo žal to vabilo preklicati, kajti napovedani zlet k Sv. Juriju ob Ščavnici se radi tragične smrti načelnika gasilske župe Šentjurske tov. Jakoba Nemca ne bo vršil, pač pa se bo mesto tega zleta vršil na isti dan, to je na **praznik sv. Petra in Pavla dne 29. junija 1928 zlet JGZ v Ljutomer**, kar bodo gotovo naši gasilci pozdravili s tem večjim veseljem.

Ljutomer je važno središče krasnih slovenskih gor in prostranega Murskega polja, kjer živi zavedno slovensko ljudstvo, ki je leta in leta vztrajno in krepko odbijalo nemško vsiljivost.

Zlet v Ljutomer naj bo veličastna manifestacija slovenske gasilske organizacije, ki ve in zna ceniti pravo gasilsko delo ter neomajano vztrajnost.

Podroben program zleta je razposlalo gasilno društvo v Ljutomeru in mi le ponovno vabimo tovariše in prijatelje gasilstva, da pridejo v čim večjem številu v Ljutomer.

Zvezni pokrajinski zlet na Vrhniko.

Pokrajinski zlet na Vrhniko se na predlog vrhniškega gasilnega društva vrši dne 12. avgusta t. l. o priliki petdesetletnice tega društva. Natančnejši spored se pozneje razpošlje zveznim gasilnim društvom.

Tovariši gasilci, pripravite se že sedaj na ta zlet. Naša udeležba naj bo velika in častna, da pokažemo Vrhniki, da je velika in impozantna naša gasilska organizacija. Vrhnika je lep kraj, ima krasno okolico in je zanimiv zlasti za one, ki še niso videli izvirkov Ljubljane. Kakor znano izvira pri Šentpetru potok »Pivka« ki se pri Postojni izgubi pod zemljo, prihaja kot »Unec« pri Planini na dan, teče do Garčarevca pri Logatcu, se izgubi pod zemljo in prihaja v neposredni bližini Vrhnike zopet na dan kot »Ljubljanka«. Na Vrhniki je tekla tudi zibelka našega znamenitega pisatelja Ivana Cankarja; tam stoji od njega tolikokrat opisana sveta Trojica, s katere se gledalcu nudi krasna panorama.

Zavedajoč se pomembnega dne bodo vrhniški občani in gasilna društva včlanjena v gasilski župi Vrhniki svoje goste gotovo najsrčneje sprejeli.

Tehnični gasilski tečaj.

V soboto, dne 2. junija in v nedeljo, dne 3. junija t. l. se je vršil v Ljubljani v Mestnem domu tehnični gasilski tečaj, ki je bil v zmislu sklepa skupščine JGZ z dne 17. julija 1927 obvezen za vse v JGZ združene gasilske župe. Vsaka gasilska župa je bila dolžna poslati na tečaj vsaj enega svojega odposlanca in ta je bil obvezen udeleženec, kateremu je krila stroške blagajna JGZ iz tozadevne podpore, ki jo je izposlovala od velikega župana ljubljanske in mariborske oblasti.

Tečaja so se, razen par neizogibnih izjem, udeležile gasilske župe ne le po enem, temveč po dveh, treh in tudi večih odposlancih. Nekateri gasilske župe so poslale na tečaj zastopnike vseh svojih gasilnih društev, kar je vse-kako lepo spričevalo zanje.

Tečaj se je izvršil v najlepšem redu in točno po programu, ki je bil objavljen v zadnjem »Gasilcu«. Otvoril in vodil ga je prvi podstarosta Jernej Vengust kot namestnik umrlega starosta Barleta. Ovoritvi, kakor tudi predavanjem so poleg predsednika tehničnega odseka tov. podstarosta Josipa Turka, ki je pozdravil navzoče v imenu tehničnega odseka in v imenu mestne občine ljubljanske, prisostvovali vsi člani Zveznega starešinstva.

Takoj po otvoritvi tečaja je podnačelnik »Gasilske župe Ljubljanske« in privatni uradnik tov. Milko Hojan z oddelkom ljubljanskih prostovoljnih gasilcev pokazal in obrazložil v dvehurnem predavanju proste in redovne vaje, ki jih popisuje naš gasilski vežbovnik. Bodril je navzoče podeželske vaditelje, da se z vmemo oprimejo gojitve prostih in redovnih vaj, s katerimi pridobivajo gasilci na prepotrebni gibčnosti in pa disciplini. Naše gasilstvo naj bi tudi na tej poti sledilo bratom Čehom ter se po njihovem vzgledu urilo v prostih vajah s sekiricami, bakljami, lestvami itd., zlasti pa naj bi gojilo redovne vaje, da se ne osmeši pri svojih javnih nastopih, kjer se največkrat pokaže, da člani niti pravilno korakati ne znajo, kaj šele, da bi znali prehajati v eno ali drugo redovno tvorbo.

Po pouku o prostih in redovnih vajah je tov. zvezni blagajnik in šolski upravitelj Fran Pristovšek jasno in razumljivo obrazložil ustroj in delovanje gasilske brizgalnice.

Za njim pa je načelnik »Gasilske župe Žalske« in stavbenik tov. Konrad Golgranc predaval o konserviranju in rabi cevi in konopcev, o stavbah in o gasilskih ogledih. Njegovo temeljito predavanje, zlasti o stavbah in gasilskih ogledih je bilo jako zanimivo in poučno in poslušalci so mu sledili z največjo pazljivostjo.

Njegovemu predavanju pa je sledil velezanimiv zdravniški pouk o prvi pomoči in pa transportu bolnikov. Predaval je zdravstveni šef v pok. g. dr. Otmar Krajc, ki je v dvehurnem času prav temeljito obrazložil in praktično pokazal, kako morajo v slučaju nesreče gasilci nastopati in ravnati, da pomagajo in rešijo ponesrečence. Priporočal je dr. Rusovo knjigo »Prva pomoč«, katera naj bi gasilce podrobneje seznanila z delom, ki ga morajo izvršiti v slučaju nesreče. Za njegovo poljudno znanstveno predavanje so ga navzoči poslušalci nagradili z dolgotrajnim ploskanjem in pristrčno zahvalo.

S tem so bila sobotna predavanja končana. V nedeljo zjutraj ob 8. uri pa je začel zopet s predavanji zvezni prisednik in šolski upravitelj tov. Ljudevit Musek, ki je poslušalcem temeljito in stvarno popisal društveno življenje, ustroj in administracijo gasilnih društev, ter poudaril navzoče voditelje podeželskih gasilnih društev, da nemudoma upeljejo v svoja društva vsaj najpotrebnejše poslovne knjige, brez katerih ne sme biti nobeno društvo.

Za njim je predaval prvi podstarosta in poštni kontrolor tov. Jernej Vengust, ki je v živi besedi predložil poslušalcem gasilske dolžnosti, zlasti pa dolžnosti gasilskih funkcionarjev, dalje je govoril o gasilski disciplini, poslovnem redu, taktiki in še o polno drugih stvareh, ki so za gasilce velevažnega pomena.

Z njegovim predavanjem je bil teoretični del tečaja končan in pričele so se vaje z brizgalnicami in lestvami.

Vaje je vodil zvezni tajnik in načelnik mestnega vojaškega urada tov. Janko Hojan. Nastopilo je tako ljubljansko prostovoljno, kakor tudi poklicno gasilstvo, poleg tega pa še gasilno društvo Kozarje - Podsmreka s svojo na ročni in motorni pogon kombinirano Smekalovo brizgalnico, gasilno društvo ljubljanske tobačne tovarne s svojo navadno četverokolno vozno brizgalnico, gasilno društvo Moste pri Ljubljani z dvokolno motorno brizgalnico ter gasilno društvo Bizovik s snemalno motorno brizgalnico. Ljubljanski gasilci so pokazali navadno snemalno, dalje pa tudi parno in avtomotorno brizgalnico. Udeleženci tečaja so imeli tako priliko spoznati razne vrste brizgalnic, poleg tega pa so čuli eno in drugo o brizgalnicah, kar bodo lahko s pridom uporabili doma pri svojih društvih. Istočasno se jim je obrazložilo in praktično pokazalo najpotrebnejše gasilske signale na rog in piščalko.

Za temi vajami so ljubljanski gasilci pokazali še razno drugo gasilsko orodje in pripravo, kot n. pr. drčo, skakalni prt. krinke proti dimu in raznim plinom, rešilne pasove itd. Udeleženci so videli razne vrste lestev, kot raztezalne lestev, dalje stikalno, strešno, kljukaso in ko- nečno tudi mehanično Magirusovo lestev, po kateri so plezali ljubljanski gasilci.

Tečaj so zaključile plezalne vaje s kljukastimi lestvami, katere so prav dobro izvajali ljubljanski prostovoljni gasilci.

V splošnem je tečaj prav dobro izpadel in potrudili so se tako posamezni predavatelji kakor tudi nastopajoče moštvo s svojimi poveljniki, da so nudili udeležencem, kar so največ mogli; le žal, da se nekateri udeleženci tega niso zavedali in so uhajali ter zamučali predavanja kot bi ta ne bila namenjena njim. S tem so pisali sami sebi jako siromašno spričevalo ter z vsako svojo kretnjo vedno znova dokazovali, da jim je točnost, vestnost in disciplina povsem nekaj tujega in neznanega.

Hvala pa vsem onim tovarišem, ki so prišli res s pravim namenom na tečaj ter pazljivo in z vnelo sledili posameznim predavanjem! Njihovo je gasilsko polje, zato pogumno naprej!

Koncem predavanj so se dali udeleženci tečaja z zveznim starešinstvom slikati. Slike, ki so prav povoljno izpadle, se lahko naroče pri g. Hermanu Zupanu. Ljubljana, Gajeva ulica šte. 2. Slike so v velikosti 30 x 40 ter stanejo à 65 Din komad.

Društvene in župne vesti.

A. Društvene.

Gasilno društvo v Gornji Radgoni si je nabavilo pri tvrdki Rosenbauer v Linzu novo motorno brizgalnico, katera bo dne 8. julija t. l. blagoslovljena. Obenem bo blagoslovljen tudi avtomobil. Popoldne se vrši velika ljudska tombola na prostem z obilnimi in dragocenimi darili. Udeležite se je!

Gasilno društvo v Rimskih Toplicah slavi dne 5. avgusta 1928 otvoritev novega gasilnega doma z večjo ljudsko prireditvijo ter prosi tov. gasilna društva, da se te slavnosti obilo udeležijo. Okoliška društva so naprosena, da tega dne ne prirejajo večjih prireditev.

Gasilno društvo v Litiji proslavi dne 5. avgusta 1928 svojo štiridesetletnico. Litija že od nekdaj prednjači s pravim gasilskim razumevanjem, zato naj se ji zlasti bližnja gasilna društva oddolže ter v čim večjem številu pohite na njeno jubilejno proslavo.

Gasilno društvo Brdo pri Lukovici je praznovalo v nedeljo, dne 13. maja t. l. svojo 40-letnico. Ob tej priliki je sreski poglavar v Kamniku g. dr. Ogrin razdelil kraljeva odlikovanja zaslužnim gasilskim jubilarantom, ki so jih obdajale močne gasilske čete skoraj vseh društev Gasilske župe Kamniške. Zvezo je zastopal tajnik tov. Janko Hojan, ki je poleg g. sreskega poglavarja ter župnega načelnika tov. Antona Cererja častital tako društvu kot odlikovancem ter bodril navzoče gasilce k nadaljnjemu gasilskemu delovanju. Prireditve je tako v moralnem kakor upamo tudi v gmotnem oziru dobro izpadla.

Gasilno društvo v Obrežju, ki je bilo ustanovljeno leta 1926., je obdržalo v nedeljo, dne 22. aprila t. l. svojo II. redno skupščino, na kateri je izbralo nov odbor, in sicer: načelnik tov. Pangerčič Ivan, poveljnik Stiene Alfred, poveljnikov namestnik Povh Franc, odborniki: Komočar Ivan, Pangerčič Franc, Štefanič Andrej in Semenič Jurij.

Dne 1. aprila t. l. je pripeljal društvo svojo novo motorno brizgalnico in se je isti dan v prisotnosti zastopnika tvrdke K. Rosenbauer, Linz, gospoda Javorja iz Zagreba ter gasilskih strokovnjakov iz Zagreba in Samobora in velike množice domačega ljudstva vršila preizkušnja iste ter se je pokazalo, da brizgalna, katera je bila v pogonu neprenehoma 4 ure in v jakosti 12 konjskih sil, popolnoma odgovarja našim razmeram, tembolj, ker je brizgalnica prenosljiva in z njo lahko pridemo v poštev tudi v hribih, kamor ročne brizgalnice vsled njene teže ni mogoče spraviti.

Novi odbor si je nadel nalogo zgraditi najprej stoip za sušenje cevi, gasilni dom pa šele v teku 1—2 let, ko izplača dolg za brizgalnico in pride zopet do kake gotovine.

Gasilno društvo Stari trg pri Ložu praznuje na praznik dne 29. junija t. l. svojo 40-letnico, združeno z zletom »Gasilske župe Cerkljanske«. Vse prijatelje gasilstva vabi k temu častnemu jubileju in gasilski manifestaciji tako društveni kot župni odbor.

B. Župne.

Gasilska župa Krka je na svoji redni skupščini dne 29. aprila 1928 izvolila svojim načelnikom tov. Frana Rebolja ml. iz Krke, podnačelnikom tov. Antona Škufca iz Krke in tajnikom Antona Zupanca iz Krke.

Gasilska župa Ribniška je imela dne 6. maja 1928 svojo redno letno skupščino ter izvolila za načelnika tov. Ignacija Merherja iz Dolenje vasi (Prigorice) pri Ribnici, za podnačelnika tov. Miloša Kavčiča iz Dobropolj, za tajnika tov. Konrada Erhovnica iz Ribnice, za blagajnika pa tov. Franca Kluna iz Prigorice.

Gasilska župa Križevska je na svoji redni letni skupščini izvolila za načelnika tov. Josipa Džubana, za podnačelnika tov. Franca Štefaneca, za tajnika tov. Rudolfa Števančeca in za blagajnika tov. Karla Vezerja.

Gasilska župa Posavska je imela dne 28. maja t. l. svojo redno letno skupščino v Sevnici ob Savi ter si je izvolila za načelnika tov. Riharda Engelsbergerja iz Krškega, za podnačelnika tov. Mihaela Kovačiča iz Dobove, za tajnika tov. Ivana Kolečnika iz Krškega in za blagajnika tov. Franca Vaniča iz Krškega.

Gasilska župa Ljubljanska je imela dne 10. junija 1928 svojo izredno skupščino v svrhu izvolitve novega načelnika po pokojnem tov. Barletu. Za načelnika je bil izvoljen sedanji podnačelnik tov. Fran Zupan iz Most pri Ljubljani, za podnačelnika pa tov. Milko Hojan iz Ljubljane. Tajnik tov. Zdravko Mikuž iz Brezovice pri Ljubljani kakor tudi ostali člani starešinstva in odbora so ostali neizpremenjeni.

Gasilska župa Slovenjgraška je imela dne 20. maja t. l. svojo redno letno skupščino s sledečim dnevnim redom in sledečim potekom:

1. Čitanje in odobritev zapisnika zadnje redne skupščine.
2. Poročilo a) načelnika, b) tajnika, c) blagajnika.
3. Poročilo pregledovalcev računov.
4. Poročilo načelnikov obeh okrožij.
5. Sprejem prost. gasilnega društva Turiška vas-Golova buka.
6. Volitev delegatov (dveh) na skupščino JGZ.
7. Slučajnosti.

Ker se je vršila odborova predseja, je ob 11:40 uri tov. načelnik Leopold Kopač otvoril zborovanje, overovil legitimacije delegatov ter pozdravil vse navzoče tovariše delegate. Ker je bilo navzočih 8 članov odbora in zastopanih 12 društev po 24 delegatih, se konstatira sklepčnost. Neopravičeno je izostalo prost. gas. društvo Pod-

gorje, katero tudi lansko leto ni poslalo svojega delegata na skupščino. Nato preide takoj k prvi točki dnevnega reda.

Ad. 1. Tov. tajnik prečita zapisnik zadnje skupščine, kateri se brez debate enoglasno odobri.

Ad. 2. Tovariš načelnik poroča: Od lanskega leta se je župa z ustanovitvijo prost. gas. društva Turiška vasi-Golava buka povečala za 1 društvo, tako da je sedaj včlanjenih 13 društev z 481 rednimi člani.

Skupno z župnim tajnikom tov. Cajnkom sva nadzorovala v mesecih aprilu in maju vsa društva. Pri revizijah se je ugotovilo, da se je delovanje in stanje do preteklega leta pri večini društev izboljšalo.

1. Upravno delovanje je sedaj pri vseh društvi po- voljno, pri nekaterih celo prav vzorno. Vsa društva vo- dijo tudi predpisane knjige v lepem redu. Kakor lansko leto moram tudi letos opozoriti par društev na to, da se denar izkazan blagajniški knjigi ne sme uporabljati v druge namene, kot za nabavo gasilskih potrebščin.

2. Tehnično delovanje se je sicer pri večini društev od lanskega leta izboljšalo, vendar pa še vedno ni tako, kot bi moralo biti. Rednih vaj, ki so prvi pogoj za dobro in uspešno delovanje, se vrši še vedno premalo. Vsaj vsakih 14 dni bi se morale vršiti gasilske vaje, tako bi bila dana prilika, da se vsi gasilci dobro izvežbajo.

3. Večini društev še vedno primanjkuje prepotrebnihi cevi. Naloga istih je sedaj, da delajo z vso močjo na to, da si nabavijo v najkrajšem času pri reviziji nasvetovano množino cevi. Za tem pa naj pride delovna obleka.

4. Brizgalne, katerih je skupno 19, med temi tri mo- torne in 1 avtomobilna, so vse v dobrem stanju. Istotako so tudi gasilni domi, razun par izjem, v redu.

5. Okrožni vaji sta se vršili v tem poslovnem letu v Šoštanju in Slovenjgradcu. Obe sta izpadli, razen par malenkostnih hib, prav zadovoljno. Ob priliki okrožne vaje v Slovenjgradcu se je vršil tudi tu župni zlet, kate- rega se je udeležilo nad 200 članov v kroju.

6. Podpore iz 2% gas. sklada so bila deležna (razun društva Turiška vasi, ki je pa prepozno pristopilo) vsa včlanjenega društva, in sicer po 600 Din, župa sama pa je prejela 900 Din.

7. Za izredno podporo pa se je odposlalo iz naše župe na zvezo 12 prošenj. O teh se bo sklepalo na zvezni skup- ščini, ki se vrši meseca junija v Ljubljani.

8. Konstatirati moram z zadovoljstvom, da so neka- tere občine, ki v splošnem skrbijo prav po mačehovsko za gasilna društva, v tekočem letu votirala prav znatne zneske za gasilstvo.

9. O internem delovanju župe bo obširneje poročal tovariš tajnik.

Tovariši! Spomlad je tu in s spomladjo prične in klije novo življenje, ter delovanje tudi v gasilskih društvihi. To delovanje pa bo rodilo lepe uspehe le tedaj, ako bo družilo člane medsebojno tekmovanje, kdo bo več na- pravil za povzdigo in korist svojega društva ter svojega bližnjega. Kdor ne zna obvladati samega sebe, ta ni pravi gasilec. Kako žalostno je, da nekatera društva ne morejo priti iz medsebojnih preprirov. Skušajmo torej obvladati samega sebe in bodimo složni, kajti gasilna društva so in morajo biti društva medsebojne ljubezni in bratske sloge. Na pomoč! ...

Ker se k načelnikovemu poročilu ni nihče oglasil se isto enoglasno odobri.

Tov. tajnik poroča, da šteje župa danes 13 društev in 481 rednih, 348 podpornih, 64 ustanovnih in 19 častnih članov.

Vsa društva imajo svoje gasilske dome, nekatera celo prav čedne in moderno urejene. Društvo Stari trg pa bo letos najbrž tudi dom gradilo.

Brizgalne imamo: 1 avtomobilno, 3 motorne in 15 na ročni pogon, katere so vse v brezhibnem stanju. Povsod, razen društev v Šoštanju in Družmirju, je opaziti, da pri- manjkuje delavnih krovov in cevi. Kakor je razvidno iz blagajniških knjig so vsa društva aktivna, le društvo Stari trg je še zadolženo. Zelo lep kapital pa je investiran v gasilski opreml.

Redni občni zbori so se vršili razen Podgorja pov- sod. Skupnih sej je bilo 78 in 96 vaj. Požarov smo imeli 19, katerih so se po večini udeležila vsa društva z uspeš- nim gašenjem.

O delovanju župnega vodstva pa Vam poročam sle- deče: V tem poslovnem letu se je vršil en občni zbor in ena odborova seja. Seje so izostale vsled tega, ker ni bilo gradiva, nobenih predlogov. Nadzorovalo se je vseh 13 društev in ustanovilo 1 prost. gas. društvo v Turiški vasi-Golava buka.

Pri enem društvu se je rešil spor in dosegla mirna poravnava. Tovariš načelnik se je udeležil okrožne vaje v Šoštanju in v Slovenjgradcu pa celo starešinstvo. Iz- redne podpore so dobila društva Stari trg, Mislinje, Št. Janž in Družmirje.

Odlikovani so bili na predlog župe: dr. Lichteneger, zdravnik, Litovšek in Toter z zlato in Schwarz ter Zelič s srebrno kolajno, vsi člani prost. gas. društva v Šoštanju.

Predlagalo se je JGZ za podelitev podpore onemog- lim gasilec in vdovam: 2 iz Šoštanja, 4 iz Slovenjgradca, 1 Mislinje, 2 Družmirja, 1 Šmartno in 1 iz Velenja.

Dopisov smo prejeli 36 in rešili in odposlali 58. Pro- slave 55-letnice obstoja prost. gas. društva Slovenjgra- dec se je udeležilo 202 člana v kroju.

Z željo, da vsa društva v pravem gasilskem duhu zvesto nadaljujejo svojo samaritansko delo, končam moje poročilo z lepim geslom v nesreči vedno »Na po- moč!«

Ker se tudi k tajnikovemu poročilu nihče ne oglasil, se isto enoglasno odobri.

Blagajnik tovariš Ferk poroča o stanju prejemkov in izdatkov: Prejel je za župo 8383'20 Din. Izdal je za župo 5619'90 Din.

Današnje stanje blagajne 2763'30 Din, kateri znesek je naložen v denarnem zavodu.

Ad 3. Pregledovalci računov Bajt in Krpač izjavita, da sta vse račune pregledala in našla v najlepšem redu ter predlagata blagajniku in celokupnemu vodstvu abso- lutorij, kar se enoglasno sprejme in odobri.

Ad 4. Tovariš Volk kot načelnik šaleškega okrožja poroča, da se je vršila 4. avgusta 1927 okrožna seja ter da je okrožno blagajno razdelil med posamezna društva. ostanek po 190 Din pa se bo porabil za nabavo potrebnih tiskovin in knjig. Dne 24. julija 1927 se je vršila okrožna orodna vaja, katera je potekla primerno. Priporoča dru- štvom več previdnosti pri nastopu požara, posebno pa se naj pazi, da se kaj rabljivega orodja ne pozabi doma. Okrožne vaje se je udeležilo iz Šoštanja mesto 46, Šo- stanj tovarna 22, Družmirje 28 in Velenje 19.

Tovariš Cajnko kot načelnik mislinskega okrožja pove, da je v tem poslovnem letu imelo mislinjsko okrož- je 1 sejo in 1 okrožno vajo.

Okrožne vaje se je udeležilo 183 članov, in sicer: Slovenjgradec 34, Mislinje 28, Podgorje 16, Šmartno 22, Legen 29, Stari trg 28, Pameče 20 in Št. Janž 16 izvršu- jočih članov z 9 brizgalnami.

Propozicija je bila sledeča: Pet minut pred 2. uro je začelo v Dvoršakovem mlinu goreti. Ogenj se je momen- tano razširil na celo Dvoršakovo poslopje in Kacovo žago. Vsled močnega južnega vetra se vnamejo Triler- jevi hlevi in lesena šupa g. Saveca, obstoja nevarnost razširjenja ognja na sosednja poslopja Savečova in Tri- lerjeve hiše. Ob 2'18 se veter spremeni ter preide v mo- čen vihar ter nosi utrinke od severa na tovarno meril. vsled česar se zadaj pri žagi vname okoli ležeča žagovina.

Vseh osem društev je rešilo svoje naloge primerno, kar nam daje dokaz, da se društva bolj zavedajo svoje dolžnosti.

Račun okrožne blagajne je sledeči: Prejemkov je bilo 1473'50 Din. Izdatkov je bilo 428'81 Din.

Ostanek blagajne 1044'60 Din pa je naložen v Okraj- ni hranilnici pod knjižico šte. 24.788, kateri znesek pa se bode porabil za tehnično naobrazbo v okrožju. O even- tuelni razdelitvi tega zneska bo sklepala okrožna skup- ščina.

K poročilu obeh okrožnih načelnikov se oglasi tov. Bajt kot pregledovalec računov ter predlaga, da se z ozirom na to, da je našel vse račune v redu, poročilo in računi obeh okrožij vzame v vednost in odobri. Enoglasno sprejeto.

Nato se oglasi tov. podnačelnik župe Volk, ter graja nastope pri okrožni vaji s kričanjem. Tov. načelnik opozarja društva, da se morajo v bodoče vsi vodje društev pri vsaki vaji najprvo na pogorišču oglašiti pri okrožnem ali vrhovnem poveljniku. Isto velja tudi pri požaru.

Ad 5. Prošnja prost. gas. društva Turiška vas-Golava buka za sprejem v župo se odobri.

Ad 6. Tov. načelnik predlaga, da se zvezne skupščine razen njega udeležita še dva delegata, in sicer oba okrožna načelnika. Enoglasno odobreno.

Ad 7. Pri slučajnostih prečita župni načelnik prošnjo prost. gas. društva Stari trg, katera se glasi, da se naj dovoli pobiranje prispevkov po mestu Slovenjgradec. Župni odbor je že sklenil, da se to ne more dovoliti, ker je proti določilom zveze, pač pa se odstopi prost. gas. društvu v odobrenje.

Sklep odbora vzame skupščina na znanje in ga odobri.

Prečita se tudi prošnja gas. društva Stari trg, naj bi se ob priliki blagoslovitve motorne brizgalne dne 1. julija 1928 vršil v Starem trgu župni zlet.

Tov. načelnik pove, da je tudi društvo v Velenju zaprosilo, naj bi se vršil ob priliki 30-letnice obstoja dotičnega društva in blagoslovitve motorne brizgalne, tudi tja župni zlet. Nato se oglasi delegat iz Velenja, tovariš Tajmšek in prosi, naj bi se ta njihov predlog upošteval, ker v Velenju še ni bilo kake večje gasilske slavnosti.

Tov. načelnik predlaga naj se vršita izleta obeh okrožij v Stari trg dne 1. julija 1928, v Velenju pa 10. avgusta t. l., kar se enoglasno odobri.

Dne 2. in 3. junija se vrši v Ljubljani tehnični gasilski tečaj. Tov. načelnik predlaga naj bi skupščina osamosvojila sklep odbora, ki se glasi, da naj se udeleže tega tehničnega tečaja razen načelnika še po en delegat iz vsakega okrožja. Stroške vožnje plača župa. Okrožja naj predlagajo udeležence. Ta predlog se je enoglasno sprejel.

Tov. Miloš Volk prosi, naj bi že sedaj župna skupščina odobrila njihovo prošnjo, da naj bi se prihodnje leto ob času proslave 50-letnice obstoja prost. gas. društva v Šoštanju vršil tja župni zlet, kar se enoglasno odobri.

Tov. Volk st. pravi, da je dr. Mayer kot zastopnik neke steklarne v Zagrebu za strte steklenice zarubil podporo, ki jo je mestna občina v Šoštanju votirala za prispevke k nabavi potrebnega gas. orodja. Dr. Mayerju kot članu gerentskega sosveta mestne občine Šoštanj je bil znan spis sodnije in sreskega poglavarja, s katerim se potrjuje, da prost. gas. društvo Šoštanj nima zarubljivega premoženja, in ker je vključ temu izvršil rubež na podporo, je današnja skupščina to njegovo postopanje z ogorčen-

njem vzela na znanje in sklenila resolucijo, katera se je prečitala in se odpošlje mestni občini v Šoštanju.

Ker ni bilo več nobenega predloga, zaključi tov. načelnik ob 145 uri skupščino.

Raznoterosti.

Dopisuje v »Gasilca«! Naša gasilska organizacija je velika in močna. Ni skoraj kraja, kjer bi ne bilo gasilnega društva in z njim vred več ali manj zanimivega gasilskega življenja. Tovariši, peresa v roke in poročajte svetu, kaj se godi pri vas! Vaša poročila naj bodo kratka in stvarna ter zgolj gasilska! Otmite svojo gasilsko zgodovino pozabljivosti!

Dobrovoljno vatrogasno društvo v Osijeku nas ponovno naproša, da opozorimo tudi slovensko gasilstvo na njegovo veliko proslavo, ki se vrši ob priliki njegove 55-letnice dne 28. in 29. junija t. l. Natančen spored slavlja je društvo samo razposlalo tudi našim gasilnim društvom. Kdor je utegne, naj pohiti med brate Hrvate manifestirat jugoslovensko gasilsko vzajemnost!

Gasilske razglednice. G. Herman Zupan, Ljubljana, Gajeva ulica šte. 2, je po želji JGZ založil poleg potrebnih gasilskih poslovnih knjig tudi razne vrste gasilskih razglednic za šaljivo pošto itd. Opozarjamo zlasti na barvane razglednice s predpisanim gasilskim krojem — delavnim in paradnim — katere razglednice bo založnik prodajal v korist fonda za Barletov spomenik po 1 Din kos. Tovariši, segajte po gasilskih razglednicah, ker s tem nehoti prispevate za nagrobni spomenik svojemu nepozabnemu starosti.

Slike udeležencev teh. gas. tečaja dobite lahko v poljubni množini in velikosti pri g. Hermanu Zupanu, Ljubljana, Gajeva ulica šte. 2.

Varanje zveze in župe. V nekem kraju je v svoji okajenosti padel pri požaru s strehe član gasilnega društva ter se pri tem poškodoval. Mož je prišel na gorišče v civilni obleki, pred gasilnim društvom, in omamljen po alkoholu je baje delal bravure, kakor da bi se hotel ponesrečiti. Razsoden poveljnik gasilnega društva bi ga bil odstranil z gorišča. Čez leto dni po nezgodi pa je omenjeni možakar po svojem gasilnem društvu prosil za podporo iz 1% gasilskega sklada pri velikem županu. Župa in zveza sta upoštevali priporočilo gasilnega društva priporočila prosilca velikemu županu, četudi je bila vložena prošnja po preteku celega leta. Oblast je jela poizvedovati o poškodbi, kakor v vsakem takem slučaju, in dognala je, da se je prosilec res ponesrečil, toda v pijanosti, in da je na čudnem glasu, zlasti kar se tiče požarov. Gasilno društvo je moralo pri vložitvi prošnje vedeti za vse to in je prevrlo župo in zvezo, da sta se osmešili pri oblasti s svojim priporočilom. Prosilec in društvo ne moreta ostati brez graje. Prošnja je bila seveda odbita.

Ustroj in življenje gasilnih društev.

(Predavanje tov. Ljudevita Museka na teh. gas. tečaju v Ljubljani dne 3. junija 1928.)

Tovariši! Dana mi je naloga, da Vam govorim o snovi, ki je dokaj suhoparna in Vam ne morem med isto vplesti nobenih kratkočasnic. Je pa to tudi snov, o kateri sem trdo uverjen, da Vam je vsem znana. Iz tega vzroka Vas prosim, da ne smatrate moj referat kot kaj novega. Iz velike večine ste vsi društveni ali župni funkcionarji in je Vaša dolžnost, da poučite ob priliki nadzorovanj članstvo posameznih društev ali pa pomagajte ustanavljati nova društva. Moje predavanje ima namen Vam pokazati kako in na kakšen način bi vpeljali članstvo v društveno delo in na kakšen način boste poučili članstvo o ustroju gasilnih društev.

Dandanes govoriti o pomenu gasilnih društev se mi vidi odveč, kajti vsak kmet in prebivalec najbolj zagorske vasi zna ceniti naše delo. Če bi le to tudi znala naša vlada. In naše delo bodi, da že enkrat bratom iz

juga odpremo oči in da uvidijo tudi oni važnost naših organizacij. Jaz mislim, da ima naša država od nas vsaj toliko koristi kot od planinskih društev, katerim je dovolila brezpogojno polovično vožnjo — nam pa jo dosledno odreka. Pa saj ne zavidamo nobenega za to pravico. Upajmo, da tudi za nas pride čas, ko bode prostovoljen gasilec povsod in na vsakem mestu upoštevan in priznan.

Naša društva niso politična, mi ne podpiramo nobene politične stranke — vse to mora ostati na strani, spori med pripadniki različnih političnih smeri, izključevanje manjšin itd. mora ostati na strani, zakaj gasilstvo je skupna zadeva vsega naroda, naš namen je koristiti in pomagati vsem brez izjeme brez ozira na njegovo politično prepričanje. Gasilstvo je in mora ostati nad strankami in služi vsemu narodu. Politično prepričanje je stvar vsakega posameznika. Vsakdo ima svoje lastno prepričanje in ga lahko prizna ob ugodni priliki odkrito in možato — seveda nikdar pa v gasilskih vrstah. Naše načelo je: Bodi nam vsakdo med nami dobrodošel, spoštovan in cenjen, kdor nas

hoče podpirati v našem težavnem poklicu.

Preidimo k posameznim točkam našega društvenega delovanja.

Kdo vodi društvo? § 6. naših pravil nam pravi, da upravlja društvo 1. občni zbor, ki se vrši redno vsako leto v prvih pomladanskih mesecih po potrebi pa tudi izvaredni; če to zahteva ena tretjina rednih članov in se mora vse redne člane vsaj 8 dni pred zborovanjem z naznanitvijo dnevnega reda povabiti k občnemu zboru.

2. Načelstvo ali društveni odbor, ki sestoji iz načelnika, poveljnika, poveljnikevega namestnika, štirih odbornikov in dveh odbornikovih namestnikov.

Kdo zamore postati član gasilnega društva? Redni član društva more postati vsakdo, ki je neomadeževanega vedenja, krepkega zdravja in je izpolnil 18. leto, ni pa prekoračil 50 leto ter biva v območju društva. Imamo pa še ustanovne in podporne člane.

Dolžnosti članstva.

Dolžnost vsakega rednega člana je, da obljubi pri vstopu v društvo svojemu društvenemu načelniku na roko, da se hoče ravnati po društvenih pravilih in določilih in da se hoče vedno in pri vsaki priliki vesti tako, da ne bode trpelo društvo na svojem ugledu.

Nadalje je dolžnost vsakega člana, da bode vnet, vesten, točen in vztrajen v gasilski službi.

Pravice članstva.

Redni člani imajo pravico udeleževati se vseh društvenih prireditev, govoriti na njih, staviti predloge, voliti in voljeni biti.

Vsakemu umrlemu gasilcu preskrbi odbor po možnosti vsaj častno spremstvo.

(Dalje prihodnjič.)

Vendar pa požarov gotovo ne boš omejil, še manj pa pogasil, ako nimaš v resnici dobrih svetovno-znanih čeških

Smekalovih cevi

katere ima za celo državo v zalogi edino tajnik I. Prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva v Ljubljani, knjigovez

Herman Zupan

LJUBLJANA, Gajeva ulica 2.

Samo pri njem dobite tudi vse po JGZ predpisane poslovne knjige in tiskovine, čepice, pasove, sekirice ter sploh vse potrebščine, ki jih potrebujejo gasilna društva.

Nakup in prodaja
rabljenih brizgalen in oprave.

Pišite takoj po cenik. Dobro in solidno blago. Najnižje cene.

SIEGEL & DRUG

D. Z. O. Z.

TKALNICA PLATNEGA
IN BOMBAŽNEGA BLAGA

Nudi izborno blago za delavni gas. kraj.

LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 31.

SVITAVY
(Č. S. R.)

WIEN

Novo!
Neprekoslivo!
Večkratna uporaba!

Samodelujoči
gasilni aparat

GUWY

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo:

TELOREKLAM, družba z o. z.
Ljubljana, Resljeva c. 13. Telefon št. 20-74.

Podzastopniki se sprejmejo.

Gasi
bencin in olje!
Kontrola funkcioniranja!

A. KASSIG

LJUBLJANA, ŽIDOVSKA UL.

USTANOVljENO 1880.

Izdelovanje čepic,

ZALOGA

krojnih potrebščin

Priporoča vse krojne potrebščine za gasilce (po najnovejših predpisih JGZ.) kakor: čepice, gumbi, piščalke, naramke, znake za bluze in čepice, rdeče blago, vrvice za piščalke, trobke in rogove, li-pove liste itd.

Naramki vseh vrst lastnega izdelka, fino izdelani in trpežni.

Podjetje je nanovo moderno urejeno in povečano.

CENIK ZASTONJ!

ŠTAMPILIJE,

pečate, pečatne etikete ter vsa v graversko stroko spadajoča dela izvršuje po zmernih cenah graverski zavod

SITAR & SVETEK,**LJUBLJANA,**

Sv. Petra cesta 13 — Kongresni trg 4.

Pozor, gasilna društva!

Imam vedno v zalogi gasilske čepice, naramke, kakor vse druge potrebščine za gasilce.

Vse po najnižji ceni.

Se priporoča

FILIP BIZJAK,

krznar in izdelovatelj čepic.

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica šte. 6.

Posluje po celi Jugoslaviji. - Ustanovljena leta 1913. Delniška glavica znaša 3,000.000.— Din v zlatu

„JUGOSLAVIJA“

splošna zavarovalna družba v Beogradu.

Ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani.

Sklepa:

1. požarna zavarovanja,
2. življenska zavarovanja,
3. nezgodna in jamstvena zavarovanja,
4. zavarovanja proti škodam vsled tatinskega vloma,
5. transportna zavarovanja,
6. zavarovanja proti škodam vsled razbitja stekla.

Največji tu delujoči zavod. - Družba je prevzela od „Graške vzajemne zavarovalnice“ in od zavarovalnih družb „Feniks“ (požarni oddelki) in „Franko-Hongroise“ ves njih kupčinski obsej v naši državi. - Najnižje tarife. Takojšnja izplačila škod.

Glasom naredbe ministrstva za vojsko in mornarico nadomeščajo police splošne zavarovalne družbe „JUGOSLAVIJE“ žensktvene kavecije za častnike.

Telefon 571. — Pisarna: Dunajska cesta 15. — Telefon 571.

UČITELJSKA TISKARNA

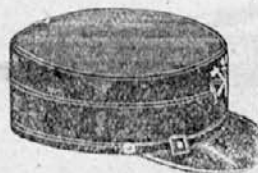
registrovana zadruga z omejeno zavezo

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA ULICA 6,

priporoča svojo bogato zalogo vseh najnovejših

TISKOVIN

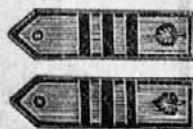
za učiteljstvo, šolska vodstva in šolske svete, kakor tudi za županstva in druge urade. Preskrbuje tudi šolske potrebščine in učila od najboljših tvrdk.

ELIGIJ EBER

LJUBLJANA

Kongresni trg št. 7

krznarstvo in največja izdelovalnica v Jugoslaviji.

Vsa gasilna društva si usojam vljudo opozoriti na svojo veliko zalogo

ČEPIC IN NARAMNIC ZA GASILCE

bodisi za šarže ali moštvo in prosim, da v slučaju potrebe nikakor ne prezrete moje tvrdke, ker je to v Vašem lastnem interesu.

Največja izbira!

Najnižje cene!

Vse čepice se izdelujejo tudi po naročilu za najnižjo ceno.

Z odličnim spoštovanjem

Eligij Eber.

Pri zavarovanju predmetov proti požaru in pri življenskem zavarovanju, zavarovanju otroške dote in pogrebnih stroškov

vpoštevajte edino-le

VZAJEMNO ZAVAROVALNICO

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA št. 17,

ki Vam nudi najugodnejše pogoje.

„SAVA“

Opče osiguravajuće dioničarsko društvo u Zagrebu ustanovljena od jugoslov. denarnih zavodov: Prva hrvatska štedionica, Zagreb; Hrvatska eskomptna banka, Zagreb; Srpska banka d. d. Zagreb; Jadranska banka d. d. Beograd; Zemaljska banka d. d. Beograd; Zemaljska banka za Bosnu i Hercegov., Sarajevo; je prevzela v kraljevini SHS elementarna zavarovanja **občne zavarovalnice Assicurazioni Generali v Trstu.**

Generalno zastopstvo za Slovenijo v Ljubljani, Sv. Petra cesta 2.

Posluje v vseh zavarovalnih strokah.

USTANOVljENO 1767.

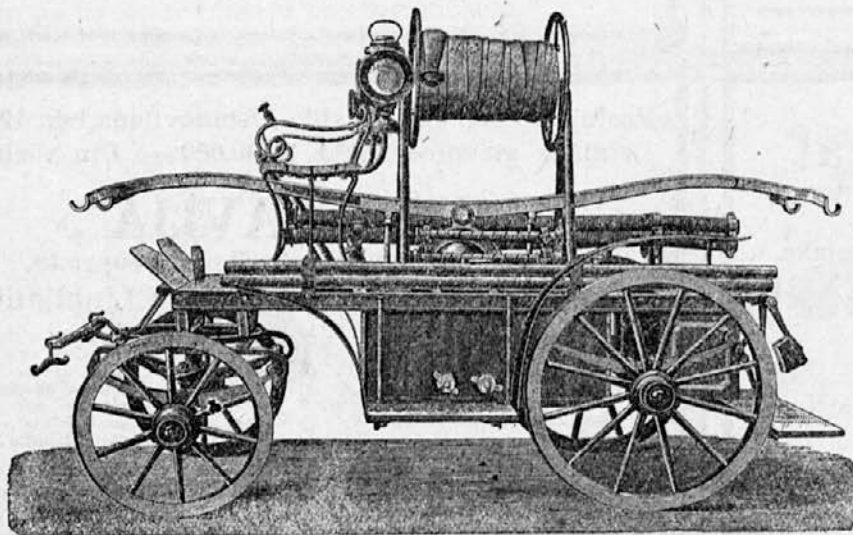
STROJNE TOVARNE IN LIVARNE D. D.

Centrala: LJUBLJANA, Dunajska cesta 35.
Telefon št. 142 in 230.

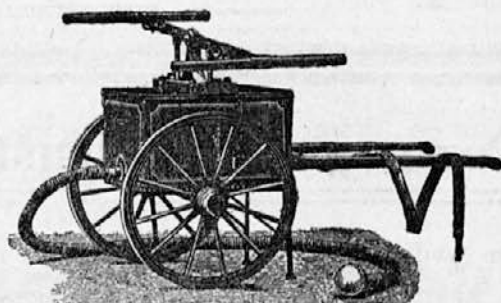
Brzjavci: STIL.

Kovinski obrat: LJUBLJANA, Zvonarska ulica 5.
Telefon št. 9.

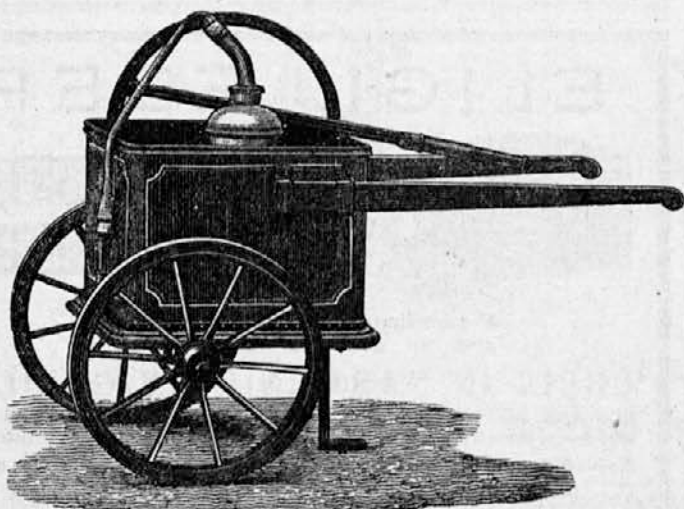
Priporočajo svoje najmodernejše, na podlagi večletnih preizkušenj izvršene brizgalnice vseh vrst, kakor: **Vozne** četverkolne in dvokolne; **snemalne** četverkolne in dvokolne; **prenosne** jednostavno in podvojeno brizgajoče. **Berglaste brizgalnice** z in brez vetrnika ter vse ostalo gasilsko orodje in potrebščine.

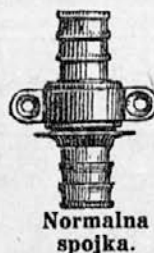
Vozna brizgalnica s patent. strojem, na peresih z dvema curkoma, močen pritisk vode.

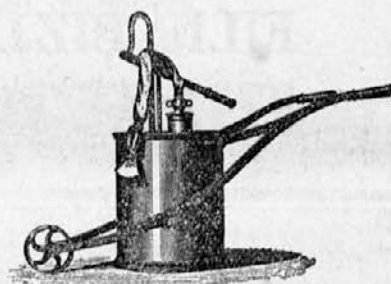
Dvokolna brizgalnica, podvojeno brizgajoča 180 — 200 ²/min.

Dvokolna brizgalnica, pripravna za gospodarske in tovarniške zavode.

Normalna spojka.

Vozna brentna točna brizgalnica, jednostavno brizgajoča.

Snemalna brizgalnica z dvema curkoma, v treh velikostih: od 200 — 355 ²/min.

Gobčnik.

Ročnik.

Vsakovrstno gasilsko orodje pri najsolidnejši garantirani izpeljavi kakor: normalne Metzove spojke, Rothove spojke, Knaustove spojke, ročnike in gobčnike najrazličnejših velikosti. Dobavljamo najsolidnejše izvršitve ter garantiramo za najboljšo Postrežba točna. izdelavo. Cene zmerne.

L. MIKUŠ**LJUBLJANA**

MESTNI TRG ŠTEV. 15.

DEŽNIKI

NA MALO.

NA VELIKO.

USTANOVLJENO 1839.

Gasilna društva!Preden kupite, oglejte si **garantirano** prvovrstne in nepropustne**gasilske cevi**

po najnižji ceni pri tvrdki

IVAN ADAMIČ,

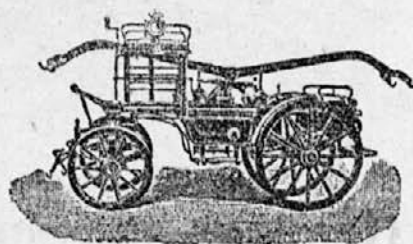
Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 31.

— Telefon 2441. — Maribor, Ve-
trinjska ulica šte. 20. — Telefon 454.**POZOR!****POZOR!**

TELEFON ŠT. 16 USTANOV. L. 1889. POŠT. ČEK. 10.533.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIIONICA)

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA.Stanje vložnega denarja nad 300 milijonov
dinarjev ali 1200 milijonov kron.Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi
na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu
obrestovanju.Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogo-
vorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče
obresti.Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega
računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje
poleg lastnega hranilničnega premoženja še**mesto Ljubljana**z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi
tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih,
župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke
največ v naši hranilnici, ker je**denar tu popolnoma varen.****Tvrdka****ANT. KRISPER****Ljubljana, Mestni trg št. 21**priporoča cenj. občinstvu
svojo bogato zalogo čevljev
NAJBOLJŠE kakovosti
po znatno znižanih cenah.**Prva zaloga gasilnega orodja****FRAN SAMSA,****ZAGREB, Mažuraničev trg šte. 18.**Ima v zalogi vsakovrstne cevi: konopne, gumijeve
črpalne; dalje sekirice, pasove, gasilske znake, na-
ramke, spojke, ročnike, trobke, piščalke, svetiljke,
vrvice, čepice, čelade, blago za obleke; izdelovanje
obleke iz drila in paradnega sukna; lestve: kljukaste,
raztezalne in mehanične; brizgalnice: dvokolne, ročne,
četverokolne, bencinmotorne, avtobrizgalnice in
„Express“ aparate po tovarniški ceni. — Blago je
prvovrstno iz prvih svetovnih tovarn in zajamčeno.

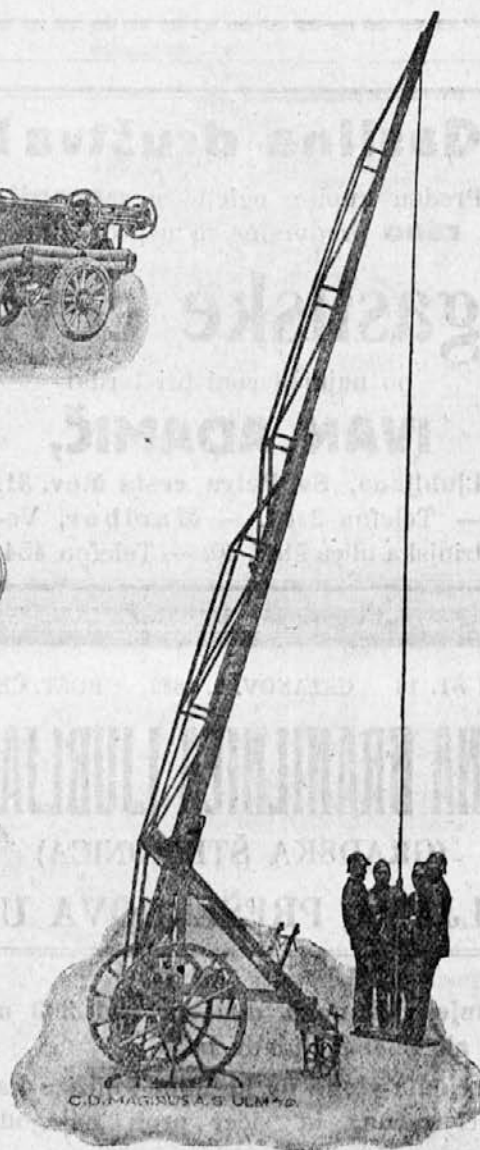
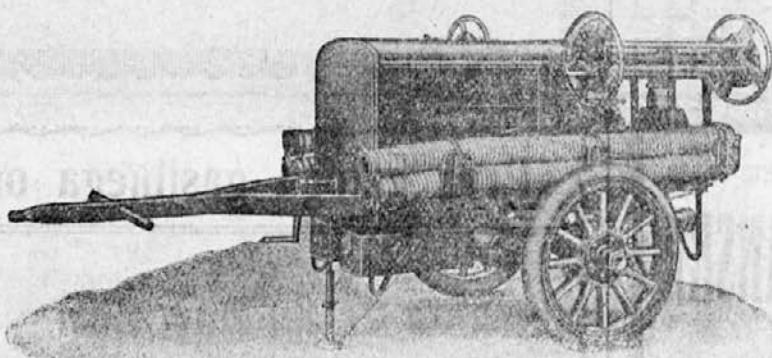
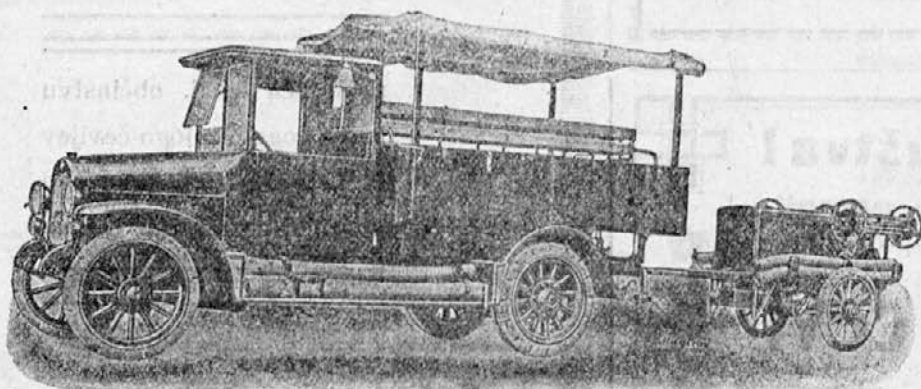
Cene primerne, daje tudi na obroke.

Priporoča se najtopleje

FRAN SAMSA, nasledn. VILMA SAMSA**ZAGREB, Mažuraničev trg 18.**

Magirus

Avtolestve, avtobrizgalnice, avtovozovi za vodo in polivanje, dvokolne in četverokolne motorne brizgalnice, dvokolne in četverokolne ročne brizgalnice, dvokolne, trikolne in četverokolne patentirane lestve.

Gasilska oprema vseh vrst
na svetovnem glasu radi izvrstne izdelave in
najmodernejše konstrukcije.

V Jugoslaviji poleg drugih dobavitelji: Beogradu, Bitolju (Monastir), Belovaru, Kočevju, Kostajnici, Novemu Sadu, Ptuju, Sisku, Somboru, Splitu, Sušaku, Užicam, Vinkovcem, Vukovaru, Zagrebu.

Magirus Feuerwehrgeräte

G. m. b. H.

Ulm a/D (Deutschland).

Zastopnik:

Alfred Hübscher

Zagreb, Račkoga ulica 3/I.

Več kot 1000 Rosenbauerjevih motornih brizgalnic

Je širom vsega
sveta.

Fran Košir
v Celju,
glavni zastopnik in zaloga za
Slovenijo.

Tovarna gasilnega orodja

Konrad Rosenbauer

===== Linz ob Donavi. =====

Trgovina in skladišče vseh gasilskih potrebščin in orodja **Stjepan Javor**

Zagreb, Pejačevićev trg, Rokova 2

Dobava promptna!

Blago prvovrstno!

Imam stalno v zalogi najboljše sesalne, konopljene in gumirane cevi vsake velikosti in moči, spojke in vijake, čelade usnjate, pločevinaste, medene in poniklane, čepice, blago za slavnostne kroje in cvilh za delovne obleke, pasove, torbe, sekirice in vse potrebščine za gasilna društva po predpisih Jugoslov. Gasilske Zveze. Za blago jamčim, da je prvorazredno, cene in postrežba solidna, neodgovarjajoče se zamenja ali se vrne denar.

Največja zaloga te vrste v državi.

Ustanovljeno leta 1820.

Specijalna tovarna brizgalnic, sesalk, lestev, cevi in oprave
za gasilce, ekstinkterjev, avtomobilnih in motornih brizgalnic

GASILSKI ZAVODI B.

preje

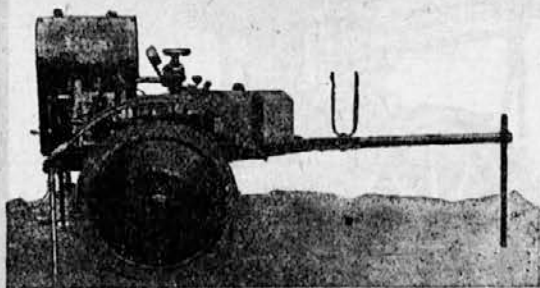
R. A. SMEKAL

Čechy pri Prostějovu na Moravskem
podružnica Maribor

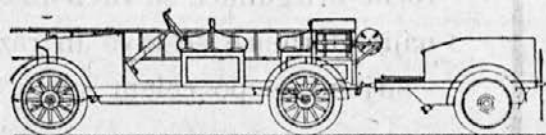
Tattenbachova 14

priporoča

svoje prvovrstno najmodernejše gasilsko orodje

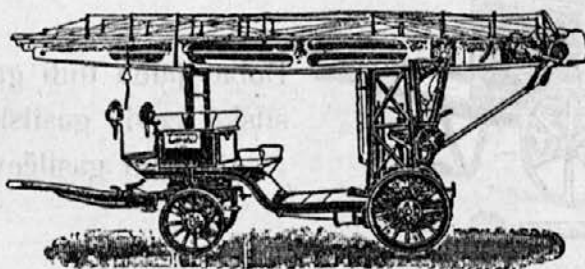

Lahka, dvokolna motorna brizgalnica z 16/18 HP motorjem, dobava vode 800 l v minuti, pritisk do 12 atm.

Avtomobilni tren s priklopno motorno brizgalnico

Cene solidne.

Mehanična sukalna lestva.

Cene solidne.

Za vse stroje se jamči!

Ustanovljeno leta 1820.

Družba strojnih tovarn **UNION na Dunaju (Wien)**

družba z o. z.

Naslov: Union, Wien IX./2, Postamt 71, Postfach 17.

POZOR!

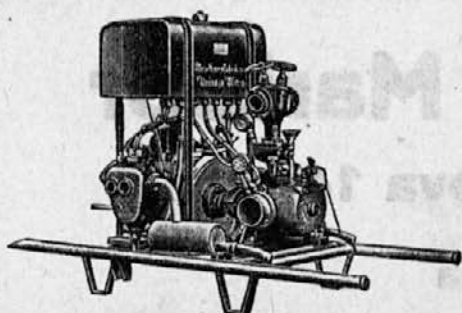
POZOR!

Naše motorne, pa če so nosne, dvokolne, četverkolne ali pa avtomobilne brizgalnice, imajo patentirane

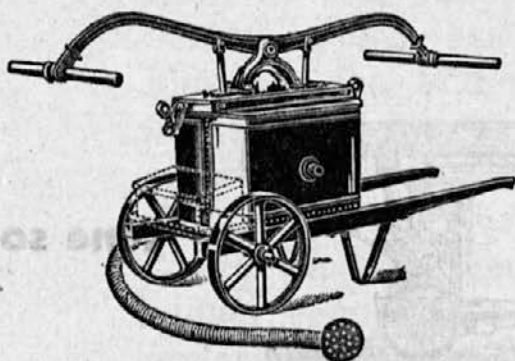
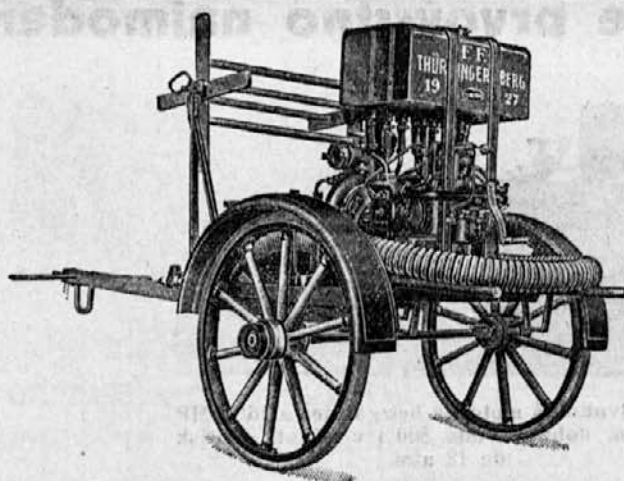
samosesalne krožne črpalke.

Nekaj najpopolnejšega, kar pozna današnje gasilstvo. Popolnoma zanesljivo delovanje.

Brez posebne oskrbe, kakor je to pri izdelkih s posebno zračno črpalko.

Naše dvokolne in četverkolne ročne brizgalnice so ravnotako najmodernejše sestave in razširjene so po celem svetu.

Dobavljamo tudi gasilske lestve, gasilske cevi, gasilsko opremo, kakor tudi gasilčevo opremo.

Na zahtevo rade volje postrežemo s ponudbami.